

Пропозиції
Міністерства інфраструктури України
до проекту Закону України
«Про статус малонаселених територій»

внесений народними депутатами України Поляковим А.Е. та іншими
реєстр. № 3429 від 05.05.2020
готується до першого читання

1. Потребує доопрацювання.

2. В цілому підтримуючи посилення державних гарантій для малонаселених територій, одночасно щодо окремих положень проекту Закону вважаємо за доцільне висловити такі зауваження і пропозиції.

Проектом Закону пропонується визначити, що пріоритетами державної підтримки розвитку малонаселених населених пунктів, зокрема, є розвиток і розбудова транспортної, інженерної, комунальної інфраструктури, телекомунікаційних мереж, створення індустріальних парків, кластерів та інших новітніх організаційних форм виробничо-господарської діяльності, пріоритетність фінансування будівництва та ремонту доріг на малонаселених територіях.

Пунктом 1 частини першої статті 5 проекту Закону пропонується встановити, що для забезпечення соціально-економічного розвитку населених пунктів, яким надано статус малонаселених, держава гарантує, зокрема, виділення бюджетних коштів на розвиток і зміцнення матеріально-технічної бази пасажирського транспорту, дорожнього господарства, зв'язку, електричних мереж, систем теле- і радіотрансляції, газифікації та розробки місцевих газових і нафтових родовищ, освіти, охорони здоров'я, культурно-побутового та торговельного обслуговування, а також фінансування заходів для поліпшення родючості земель, розвитку екологічного (зеленого), сільського туризму малонаселених територій.

Разом з тим, відповідно до частини першої статті 16 Закону України «Про автомобільні дороги» (далі – Закон) вулиці і дороги міст та інших населених пунктів знаходяться у віданні органів місцевого самоврядування і є комунальною власністю.

Статтею 17 Закону встановлено, що управління функціонуванням та розвитком вулиць і доріг міст та інших населених пунктів здійснюється відповідними органами місцевого самоврядування, у віданні яких вони знаходяться.

Основні обов'язки органів місцевого самоврядування щодо управління функціонуванням і розвитком вулиць і доріг міст та інших населених пунктів визначено у статті 19 Закону.

Водночас зауважуємо, що прийняттям Законів України від 17.11.2016 № 1762-VIII, № 1763-VIII та № 1764-VIII забезпечено стале фінансування розвитку

автомобільних доріг шляхом створення державного дорожнього фонду, а також проведено децентралізацію управління автомобільними дорогами, зокрема, автомобільні дороги загального користування місцевого значення перейшли з 01.01.2018 зі сфери управління Укравтодору до сфери управління обласних державних адміністрацій із відповідним фінансуванням.

Частиною першою статті 103¹ Бюджетного кодексу України передбачено субвенцію з державного бюджету місцевим бюджетам на фінансове забезпечення будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування місцевого значення, вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах.

Зазначена субвенція відповідно до частини другої статті 103¹ Бюджетного кодексу України може спрямовуватися на будівництво, реконструкцію, ремонт і утримання вулиць і доріг комунальної власності в населених пунктах у розмірі не більше 20 відсотків обсягу такої субвенції, затвердженого законом про Державний бюджет України для відповідного місцевого бюджету, а також на погашення та обслуговування місцевого боргу за місцевими запозиченнями, залученими для виконання ремонтно-будівельних робіт на автомобільних дорогах загального користування місцевого значення та комунальної власності, у розмірі не більше 30 відсотків обсягу такої субвенції, затвердженого законом про Державний бюджет України для відповідного місцевого бюджету.

Окрім цього, звертаємо увагу, що Законом України від 15.12.2020 № 1081-IX «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України» статтю 64 Бюджетного кодексу України доповнено пунктами 16¹ і 16² якими передбачено, що 13,44 відсотків акцизного податку з виробленого в Україні та ввезеного на митну територію України пального в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, зараховується до загального фонду відповідних бюджетів місцевого самоврядування.

З огляду на викладене, питання розвитку вулично-дорожньої мережі міст та інших населених пунктів, у тому числі таких, що можуть бути віднесені до категорії малонаселених, додаткового врегулювання не потребує.

Водночас, статтею 6 проекту Закону пропонується в якості заходів державної підтримки транспортної мережі та мережі закладів освіти, охорони здоров'я збільшувати для малонаселених населених пунктів на 20 відсотків розмір освітньої, медичної субвенції та субвенції на фінансове забезпечення будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування місцевого значення, вулиць і доріг комунальної власності. При цьому розпорядниками коштів таких трансфертів з державного бюджету визначаються ради об'єднаних територіальних громад (за відсутності - районні ради), а забезпечення збільшеного розміру субвенцій з державного бюджету місцевим бюджетам належить здійснювати за рахунок коштів Державного бюджету України.

Зазначена пропозиція не узгоджується з частиною другою статті 103¹ Бюджетного кодексу України, відповідно до якої субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на фінансове забезпечення будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування місцевого

значення, вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах розподіляється таким чином:

90 відсотків загального обсягу субвенції розподіляється між відповідними місцевими бюджетами (крім бюджету міста Києва) залежно від протяжності автомобільних доріг загального користування місцевого значення у відповідній адміністративно-територіальній одиниці станом на 1 січня року, що передує плановому.

10 відсотків загального обсягу субвенції надається бюджету міста Києва на фінансове забезпечення будівництва, реконструкції, ремонту і утримання вулиць і доріг комунальної власності у місті Києві.

Тобто, Бюджетним кодексом України не передбачається будь-якого збільшення обсягу вищезазначеної субвенції.

Окрім цього, звертаємо увагу, що Бюджетним кодексом України не передбачено надання «субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на фінансове забезпечення будівництва, реконструкції, ремонту і утримання автомобільних доріг загального користування місцевого значення, вулиць і доріг комунальної власності у малонаселених населених пунктах».

Також, частиною десятою статті 3 Закону України «Про джерела фінансування дорожнього господарства України» встановлено, що головними розпорядниками коштів, визначених пунктом 2 частини четвертої цієї статті, які спрямовуються до територіальних дорожніх фондів, є Рада міністрів Автономної Республіки Крим, відповідні обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації.

Таким чином, стаття 6 проекту Закону не узгоджується з частиною десятою статті 3 Закону України «Про джерела фінансування дорожнього господарства України».

Також звертаємо увагу, що частина перша статті 7 щодо набрання чинності Законом з дня, наступного за днем його опублікування, не узгоджується з вимогами абзацу другого частини третьої статті 27 Бюджетного кодексу України, відповідно до якої закони України або їх окремі положення, які впливають на показники бюджету (зменшують надходження бюджету та/або збільшують витрати бюджету) і приймаються після 15 липня року, що передує плановому, вводяться в дію не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим.

Міністр інфраструктури України

Владислав КРИКЛІЙ